

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 23.

Fylke: Sri-Tr.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Kjøfaldalen.

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av:

(adresse):

Gard:

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Vissu til leygdebata mi: „Kjøfaldalen & Kjøfaldalingen“ I s. 158.

SVAR

1. Ja, dei var ved bordet, anten ved langbord eller bordskive.
2. Ja, ja.
3. Allt et samstundes. Min skal vera meksam på at gårdane her er sei'ne så at det er lite hvarar på gårdane. I eldre tid var det min hvarar & tussmenn på gårdane, og da kinn eg nok at hvarand' folk vil enkelte ganger så for seg gjælv, men neppe alltid.
4. Luger forskjilt no, kanskje i eldre tid.
5. Ja.
6. No et ein alltid på kjøkken, i eldre tid hadde dei ikkje kjøkken, og at da i stua.
7. Ja, No er det ingu samskilt med ved bordet, men framleis har alle ein faste plass. Dei minste barna har (og hadde) helst plass attmed far eller mor eller i eldre stoler for å få litt hjelp. I eldre tid var far i „høgsetesroa“ eller ved „høg-bordenden“, og så barna, som oftast

eller aldeu. La' tenarome. Kfiruora
sat oflast ved midle enden av hendel,
Kfo skille lena fram malen, ymalle
stille lag og til.

8. Kfar ikke kord am det.

9. Min snakker om, "romet kass far,"
"romet kinnu min" osv.

10. Lukke seshiel kiggle i moderne
innreising, med hendel midt pa
galvet.

11. Kfirwa ten ig allis dei har tatt
av, enu vashing av hendene for
mattisa ten ig det var mindre av.

12. Ja, all slag mat saer heime
etes av saer fat, vast detli stikke
ein med first for 20-40 ar sea. Saer
vijakhetopp hadde sin y allis. Det
er first dei siolu 20 ara sin har fall
kvar sin vijakhetopp (vaulig kinn-
kopp). Min tok gaus y vijakhoi
kvar for seg. Min har er vijakta
i kvar sin kallek eller "komme"
y heime sku.

13. Ja, dei sette gjeta eller kobbkappu
pa hendel, pa ei trefjal eller pame-
ring. (Min hoge av hjukk, stiv
stakhaad, med tenne tra i spiralar
mellom, y stikker av hjukk ha). -
Lugem seshiel forskjel.

14. Ja, "batta" ha hjalt, fisk, sild
o. l. pa ein brot lit, y la brot uppsa.
Sette heime dei gjeta til alle mat-
tiden. Til homa laga dei ofte slike
"battaer" men y dei vabane var
dei al hjaltmat eller sild y fiskemat.

15. Ja, beihus allis (D. v. s. no sijtbar
in rühkerbljper).

16. Ibbje no lenger.

17. Ja, ein beihke allis fieg rane gaffe.
len kom ibje i vauz beihke jn jn
ea fo ai sea.

18. S; idau, alle beihke „bordjunge“,
afte med beihskapt.

19. Ja, av be eller bein. Njype mecht
med namn, man aflast med iit eller
flieir trakk s. t. S; daria stakk ein
yo i u meggoprünge. Vashing tok hi
jn ea fo. so ai sea.

20. Jn ea so ai sea. Kf adde beihkbar.
Om gangen til eiger selikk kom sinna-
re.

21. Nei. Du siatle so. fo ai sea beihken ein
22. aflast voksdrik på bordet.

23. So ymse. Som aflast fekk kvar
frayre seg, eller sam du sat med
brøet. Men var det samalt am iit.
komet beinne dei nok „delt på“
selig hi koma, men det u det
stilt på.

25. Ja, vant det „delt på“ fekk ajälro agt
mennein & halvabone gutkar med,
men & tinn sam aflast kvar fekk
det du vilke ha.

26. 6. Ja ais aldum, & fai frayre seg ajälro
så samalt dei gise det. - eller sam
det feil seg.

1781

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 23.

Fylke: S. Tr.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Halldalen

Emne: Bondshikk

Bygdelag: —

Oppskr. av: Justfalotini Mygård

Gard:

(adresse): Halldalen

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ja
2. Ja.
3. Samstundes.
4. Same maal
5. Ja.
6. Aldri.
7. Ja, men ingen fast regel.
8. Nei.
9. Nei, normalt er det, & ingen faste regler lenger for hvor lenge skal sitte.
10. Ingen fast regel
11. Nei, varke seg nei ikkje vanlig, men noen oftest nei inn på skikken på hendene er utleies på sine gård at nei varke seg. & fira tek inn av seg.
12. Ja, det gjøres der alltid, stilt for 20-40 år sea - ja. - En er so av sea, kinnene av kinn, "mjälkonne". - Nei, inn har fint ei gränskai eller br. & så ei mjälkskai eller br. S, diokh aldri alltid gränskai. - Nei seinnere.
13. Ja, ofte det i eldre tider, på inn treballid, men i seinnere tider auser inn opp kjall, poteter, ruppe o.l. i stene kinnofat.

ky er ikkje kull rikk på ann seg
 her trasa på dette for, men
 annu rikene dette trant.

- Litus forskuel-
- 14. Ja. kinn tok ut stytke seio bylli. & la på ut kllu fenne brosslykka, la poteter alla, & la ut kllu ut par kvortulur ysa; - "batta." Dette kenne dei gjera til alle mæltis du det var kjott, sild, fisk & kvort, poteter.
- 15. Ja, det er slik mi' gjere det.
- 16. Nu, det kenne ikkje, men eg stoi på skåla er kare fr' vane, eg kenne ikkje opp meg fr' i uera fene.
- 17. Ja, gaffel var nok ikkje vanlig i kenne av all fr' kring 1910-20. aia.
- 18. Ja, det kenne kende vield var kare mat, l. gl. spekepölsu eller speke-kjöttlää. Kvenner lante seg vel som aflast iie kerr hos meene.
- 19. Ja. - Allt ein bobslar kausje. Tre eller kouskier, latter kenne kenne dei av skiva på traja under anene, & stakk ho på i ei sprunge i meggju med lerdet. - Vorking på kring ættum dreskiftet eller vel det.
- 20. Kring århundeskiftet. - Treballikka. Nu, ikkje enda.
- 21. Nu. - Nu ikkje anna enn ein vobidde.
- 22. Vobidde.
- 23. Kjusfame fekk som aflast frid men eller fekk kare fr' sine seg. Alen var det dærlig ættome, f. iks. hos kuismeene, var det nok skifta på, & det gjorde kuisuona.
- 24. Nu.
- 25. Ja, var det delt, fekk dei mest som kring det best gjaldt.

5342

II
nummer 23.
Hællolalen.

- 26. s-ja. - Sa' snart du' quier det. - lakter saa det feel seg.
- 27. ja, det hende nok ofte.
- 28. Det bli' snart gjeldet den kragt, men du' minste komma les ofte broddene kjægt hende hi s' ja' brodit.
- 29. ja, du' sola s' lalar nok. - Lysen regel.
- 30. ja, det har nok hende, men det er ikke vaulig, det hører ikke.
- 31. Nei, forde' er det ikke, men det er ingen saer gjæ det.
- 32. Det har sin ikke allis' hie hie på' sin gæst, men den hulgane s' når sin har hie hie det gjæ sin det.
- 33. Det er nok gjeldet. Det verker for sig høgvisely i sin hie s' hie vaulig.
- 34. "Eigene mæten."
- 35. Nei, det var ikke vaulig.
- 36. Lærn' aflast haffe s' hie.
- 37. Ja, det var nok vaulig, s' er det. ff. 36.
- 38. ja. ja.
- 39. Sa' gure. For' han saerul' ~~alene~~ i s' hie s' han saer aflast alene.
- 40. Ikke er luge, men si' var det fast sketh.
- 41. Ikke allid, men saer aflast. Nei' vil da' på' sin divan eller sin stol vil stikke fra' brodit med aersket med med gjæten.

Jens Falstein.

5342